

Η ΑΠΗΧΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Εντονες οι διαφορές μεταξύ ελληνικού και αμερικανικού εκπαιδευτικού συστήματος

Είναι λίγοι αλλά καθοριστικοί οι σημαντικοί σταθμοί στη ζωή ενός ανθρώπου και μιας οικογένειας. Μακροπρόθεσμα, επιλέγοντας την καλύτερη εκπαίδευση των παιδιών, μπορεί να αποδειχθεί ως ένα τέτοιο κομβικό σημείο.

Λειτουργώντας στην Ελλάδα από το 1945, το American Community Schools of Athens, έχει ως αποστολή του την εκπαίδευση και μόρφωση ενός ολόεντα και διευρυνόμενου διεθνούς μαθητικού πληθυσμού. Για αρκετά χρόνια, αυστηρές νομοθεσίες δεν επέτρεπαν σε Έλληνες μαθητές να εγγραφούν σε ένα σχολείο που δεν υπαγόταν στο ελληνικό εκπαιδευτικό καθεστώς. Τα τελευταία χρόνια όμως, η απαίτηση του κόσμου για περισσότερες επιλογές στην εκπαίδευση, οδήγησε σε νομοθετικές ρυθμίσεις που επιτρέπουν σε Έλληνες μαθητές να επωφεληθούν από τα πλεονεκτήματα της διεθνούς, και ιδιαίτερα της αμερικανικής εκπαίδευσης.

Το γραφείο Νέων Εγγραφών του ACS Athens έρχεται καθημερινά σε επαφή με όλο και περισσότερους Έλληνες γονείς που επιθυμούν να προσφέρουν στα παιδιά τους ένα διαφορετικό, πιο ανταγωνιστικό σύστημα εκπαίδευσης. Επισκέπτονται το σχολείο κάνοντας αναγνωριστικές ερωτήσεις, οι οποίες εξελίσσονται σε συζητήσεις που τους δίνουν την ευκαιρία να συγκρίνουν τα δύο εκπαιδευτικά συστήματα. Συζητήσεις όπου το ζητούμενο δεν είναι μια ακαδημαϊκή αναζήτηση της αλήθειας - μιας και κάτι τέτοιο είναι ανούσιο και χωρίς αντικειμενικό σκοπό - αλλά ο προσδιορισμός των πραγματικών κριτηρίων της προσωπικής/οικογενειακής τους επιλογής για το μέλλον των παιδιών τους.

Πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα υπάρχουν πολλά και στις δύο πλευρές, αδιέξοδα και ορίζοντες παρουσιάζονται σε μια εντυπωσιακή διαδικασία αυτοπροσδιορισμού των σκοπών τους, που στοχεύουν πάντα προς τη σωστότερη επιλογή εκπαιδευτικού συστήματος.

Περίληπτικά, οι τομείς όπου εντοπίζονται οι μεγαλύτερες διαφορές των δύο συστημάτων είναι οι εξής:

Όγκος διδασκόμενης ύλης και αφομοίωση

Είναι κοινή παραδοχή ότι το ελληνικό σχολείο παρέχει ένα τεράστιο όγκο γνώσεων στους μαθητές μέχρι να αποφοιτήσουν το λύκειο. Η σκοπιμότητα αυτού του δεδομένου είναι έντονα αμφισβητήσιμη, αν σκεφτεί κανείς ότι στην αμερικανική

εκπαίδευση, δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία το πόση ύλη θα καλυφθεί από τους μαθητές αλλά το ποσοστό αφομοίωσής της. Γι' αυτό και όλα τα τεστ αξιολόγησης έχουν βάση την κριτική σκέψη και όχι τη στεγνή απορρόφηση της ύλης.

Η ολιστική προσέγγιση στις διδακτικές μεθοδολογίες

Το αμερικανικό σύστημα όχι μόνο επιτρέπει αλλά και προωθεί μια ολιστική διδακτική προσέγγιση που καλλιεργεί την εκπαιδευτική, πνευματική και κοινωνική σχέση του διδάσκοντα με τον μαθητή και τον γονέα. Δημιουργεί έτσι έναν κύκλο όπου η γνώση μεταδίδεται και κυκλοφορεί, αφήνοντας λιγότερα κενά και δημιουργώντας περισσότερες γέφυρες επικοινωνίας.

Μόρφωση ως προσωπική/ατομική υπόθεση

Παρόλο που η αμερικανική κοινωνία έχει χαρακτηριστεί ως χωνευτήρι πολιτισμών και κοινωνικών ταυτοτήτων, η αμερικανική εκπαίδευση είναι ακριβώς το αντίθετο. Οι ιδιαιτερότητες των μαθητών όχι μόνο αναγνωρίζονται αλλά και γίνονται σεβαστές και πολλές φορές κριτήριο δημιουργίας νέων τεχνικών όπου παίρνονται υπόψη οι μαθησιακές, κοινωνικές και πνευματικές καταβολές του ατόμου.

Ο δάσκαλος μεταδίδει τη γνώση

Η Αναϊς Νιν είχε γράψει κάποτε: «Η κατοχή της γνώσης δεν μπορεί να σταματήσει την απορία και το μυστήριο. Πάντα θα υπάρχει περισσότερο μυστήριο». Η ξερή γνώση δεν μπορεί ποτέ να εμπνεύσει. Ο

δάσκαλος θα πρέπει να καλλιεργεί την απορία και την εξερεύνηση της γνώσης, όχι να θεωρείται η αδιαμφισβήτητη πηγή της. Η κριτική σκέψη δεν μπορεί να ανθίσει αν ο δάσκαλος δεν προσωποποιεί την πληροφία, δεν επιτρέπει την αμφισβήτηση της και την έρευνα των πηγών της.

Προοπτικές και Ορίζοντες

Ένα σχολικό κι εκπαιδευτικό ίδρυμα που αναγκάζεται να δρα υπό τον ασφυκτικό έλεγχο παραγόντων συχνά ξένων προς την εκπαίδευση, δεν μπορεί ούτε να καλλιεργήσει ούτε να προωθήσει τις απαραίτητες προοπτικές και διέξοδα για τους μαθητές του που απαιτεί η σημερινή παγκοσμιοποιημένη κοινωνία και αγορά. Οι αφορισμοί που ακούγονται συχνά εναντίον ενός απελευθερωμένου εκπαιδευτικού καθεστώτος, ηθελήμενα ή αθέλητα θέτουν αδιαπέραστους φραγμούς στους άμεσα ενδιαφερόμενους: τους ίδιους τους μαθητές. Σχολεία όπως το ACS Athens, που απευθύνονται σε διεθνές μαθητικό κοινό, έχουν ως σκοπό τους τη διάνοιξη πολλαπλών δρόμων, την παροχή όσο το δυνατόν περισσότερων επιλογών, από τις οποίες εξαρτάται το ακαδημαϊκό και επαγγελματικό μέλλον των παιδιών.

Η μόρφωση για τους Έλληνες ήταν και θα είναι ένα υπέρτατο αγαθό, το οποίο αποτελεί και την παρακαταθήκη τους στην ανθρωπότητα. Αλλά, όπως έγραψε ο Γκαίτε: «Το να κατέχεις τη γνώση δεν είναι αρκετό... Πρέπει και να την εφαρμόζεις».

*Άρθρο του Γιάννη Παπαδάκη, Διευθυντή Δημοσίων Σχέσεων και Νέων Εγγραφών του American Community Schools of Athens.